

Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Cehovska 1

Poslovni broj: **St-529/17**

Stečajni dužnik: **ISTO d.d. u stečaju**, Varaždin, A. Šenoe 4-6,
OIB 88502209643

Stečajni vjerovnik: **ISTO Grupa d.d.**, Zagreb, Nikole Tesle 10,
OIB 78858201330

ZAHTEJEV STEČAJNOG VJEROVNIKA ZA UTVRĐENJE PRESTANKA TRAŽBINE
podredno
ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA

U Zagrebu, 31. prosinca 2025. godine

I. Stečajni vjerovnik ovim putem, pozivom na odredbe Stečajnog zakona, Zakona o sudovima, Zakona o obveznim odnosima te ustavna načela pravne sigurnosti i jednakosti vjerovnika, podnosi ovaj zahtjev za utvrđenje prestanka tražbine radi zaštite zakonitosti stečajnog postupka i sprječavanja zlouporabe prava.

Zahtjev se odnosi na tražbinu prijavljenu od strane društva Maneda d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77, OIB 92450134182 ("**Maneda d.o.o.**"), u iznosu 35.826,20 eura, iz razloga koji će biti obrazloženi u ovom podnesku.

II. Podredno, u slučaju da Sud ne uvaži gornji zahtjev, Stečajni vjerovnik podnosi žalbu protiv odluke Suda sa Skupštine vjerovnika od 11. prosinca 2025. godine ("**Skupština**"), kojom je utvrđeno da Maneda d.o.o. ima pravo glasa za iznos od 35.826,20 eura.

Stečajni vjerovnik ističe da je na Skupštini prigovorio i protivio se navedenoj odluci Suda, na što je Sud paušalno odgovorio da "*...u ovom postupku nije moguće revidiranje pravomoćne sudske odluke te vjerovnik Maneda d.o.o. ima pravo glasa u iznosu od 35.826,20 eura*".

Dokaz: zapisnik sa skupštine vjerovnika od 11.12.2025. godine, str. 5 (1)

Iako upoznat da je nakon utvrđenja predmetne tražbine donesena nova odluka kojom je pravomoćno presuđeno da je nedopuštena ovrha u kojoj su Manedi d.o.o. određeni troškovi (akcesorno pravo), a koji su utvrđeni kao tražbina Manede d.o.o. u ovom stečajnom postupku, Sud nije donio nikakvu odluku u odnosu na tražbinu Manede d.o.o. u ovom postupku niti Manedi d.o.o. uskratio pravo glasa.

ČINJENIČNI OKVIR

III. Maneda d.o.o. je u ovom stečajnom predmetu prijavila tražbinu u iznosu 613.424,21 kune (po osnovi dosuđenih troškova u predmetima Općinskog suda u Puli, Ovr-2049/12, zatim Trgovačkog suda u Rijeci, P-6/14 i Trgovačkog suda u Zagrebu, P-1077/15), koja je osporena u cijelosti.

U parnici koja je uslijedila, osporavanje je otklonjeno i tražbina Manede d.o.o. je dijelom utvrđena u iznosu 269.932,49 kuna odnosno 35.826,20 eura (isključivo po osnovi dosuđenih troškova u ovršnom predmetu Općinskog suda u Puli, posl. broj Ovr-2049/12), presudom Trgovačkog suda u Varaždinu, posl. broj P-150/20 od 14. kolovoza 2020., potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-4007/20 od 5. listopada 2025. Tražbina po ostale dvije gore navedene nepravomoćne osnove (TS Rijeka, P-6/14 i TS Zagreb, P-1077/15) nije utvrđena.

Dokaz: nesporno, tablica prijavljenih tražbina, navedene presude, uvid u spis

IV. Trgovački sud u Rijeci je svojim rješenjem o ovrsi, posl. broj Ovr-1160/12 od 9. srpnja 2012. odredio ovrhu na nekretninama ovršenika Industrogradnja grupa d.d., pravnog prednika Stečajnog dužnika, upisanim u zk.ul. 3163 k.o. Krnica, sve temeljem ovršnih isprava (zadužnica). Ovrha je dana na provedbu Općinskom sudu Puli, i zavedena pod posl. brojem Ovr-2049/12.

Rješenjem Općinskog suda u Puli, posl. broj Ovr-2049/12-327 od 26. studenog 2015., ovrhovoditelju Maneda d.o.o. određen je trošak ovršnog postupka u iznosu od 243.775,00 kuna.

*Dokazi: rješenje o ovrsi Trgovačkog suda u Rijeci, posl. broj Ovr-1160/12 (2)
rješenje Općinskog suda u Puli, posl. broj Ovr-2049/12-327 (3)*

V. Ovrha Općinskog suda u Puli, posl. broj Ovr-2049/12, u sklopu koje su Manedi d.o.o. dosuđeni troškovi ovršnog postupka, utvrđeni u ovom stečajnom postupku, **pravomoćno je proglašena nedopuštenom** presudom Trgovačkog suda u Pazinu posl. broj P-150/22 od 5. lipnja 2023. godine, potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH posl. broj PŽ-3345/23 od 26. ožujka 2024. godine.

*Dokazi: presuda Trgovačkog suda u Pazinu, posl. broj P-150/22 (4)
presuda Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-3345/23 (5)*

Iako navedena parnica nije izravno odlučila o postojanju tražbine, već o dopuštenosti ovrhe, ishod parnice i odluka o nedopuštenosti ovrhe izravno i nužno dovodi do prestanka tražbine za troškove, što stvara posve jednaku pravnu situaciju.

TRAŽBINA ZA TROŠKOVE JE AKCESORNA

VI. Troškovi ovršnog postupka imaju akcesorni karakter i dijele pravnu sudbinu glavne tražbine. Proglašenjem ovrhe nedopuštenom, prestaje i pravo ovrhovoditelja na naknadu troškova postupka, što proizlazi iz čl. 14. Ovršnog zakona i čl. 154. Zakona o parničnom postupku, kao i ustaljene sudske prakse.

Ovršni zakon u čl. 14. uređuje da troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe prethodno snosi ovrhovoditelj te da mu je ovršenik dužan naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu. Istim člankom određeno je da je ovrhovoditelj dužan ovršeniku naknaditi troškove koje mu je neosnovano prouzročio.

Zakon o parničnom postupku, u čl. 154. st. 1. uređuje da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj strani naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka.

Nesporno je da je, u slučaju kada se ovrha proglašena nedopuštenom, ovrhovoditelj u cijelosti izgubio parnicu te istom više ne pripada ni pravo na troškove tog postupka. Naime, troškovi postupka predstavljaju akcesorno pravo, tj. dijele pravnu sudbinu glavnog potraživanja te u slučaju kada prestane pravo na glavno potraživanje (proglašenjem ovrhe nedopuštenom), prestalo je i pravo ovrhovoditelja na naknadu troškova postupka.

Potvrđuje to i brojna sudska praksa, primjerice rješenje Županijskog suda u Splitu, posl. broj Gž Ovr-1596/17 od 24. kolovoza 2018. godine, u obrazloženju kojeg stoji:

"...pravilno prvostupanjski sud zaključuje kako ovrhovoditelj, na temelju članka 14. stavka 5. OZ-a te članka 154. stavka 1. ZPP-a u svezi s člankom 19. stavkom 1. OZ-a, a sukladno načelu culpa mora sam snositi troškove postupka, zbog toga što je do obustave ovršnog postupka došlo zbog toga što je predmetna ovrha pravomoćnom sudskom presudom proglašena nedopuštenom."

Dokaz: rješenje Županijskog suda u Splitu, posl. broj Gž Ovr-1596/17 (6)

U slučaju pravomoćno nedopuštene ovrhe ne radi samo o troškovima koji su "neosnovano prouzročeni" (čl. 14. st. 5. OZ-a), već o troškovima koji uopće nisu bili "potrebni za ovrhu" (čl. 14. st. 4. OZ-a). Ako je ovrha u samom temelju nedopuštena, onda nijedan trošak nastao u takvom postupku nije i ne može biti "potreban".

Troškovi ovršnog postupka uvijek su vezani uz ovrhu u okviru koje su određeni. Rješenje o troškovima ovršnog postupka ne predstavlja ovršnu ispravu samo za sebe nego slijedi pravnu sudbinu ovrhe, a troškovi ovrhe mogu se naplatiti isključivo u okviru ovršnog postupka. Npr. rješenje Županijskog suda u Dubrovniku, posl. broj Gž-654/14 od 25. studenog 2015. godine:

"Tražbina koja se ostvaruje u ovom postupku... odnosi se na troškove ovršnog postupka odmjerene u predmetu koji se vodio. Namirenje troškova ovršnog postupka nastalih u postupku koji se vodio, dakle, u postupku u kojem je nastala ovršna isprava, se moglo i trebalo provesti u tom postupku, a ne u ovom, novom,

ovršnom postupku. Rješenje o ovrši... u dijelu kojim su ovrhovoditelju odmjereni troškovi ovršnog postupka ne predstavlja valjanu ovršnu ispravu na osnovu koje bi se mogli u novom ovršnom postupku prisilno naplatiti navedeni troškovi. Troškove tog ovršnog postupka ovrhovoditelj je mogao ostvariti samo u ovršnom postupku u kojem su i odmjereni.“

Dokaz: *rješenje Županijskog suda u Dubrovniku, posl. broj GŽ-654/14 (7)*

Dakle, ako troškovi ovršnog postupka prate pravnu sudbinu glavnog potraživanja u predmetnoj ovrši i mogu se naplatiti samo u sklopu ovršnog postupka u kojem su nastali, jasno je da se **predmetni troškovi ne mogu i ne smiju naplatiti nakon što je predmetna ovrha proglašena nedopuštenom, pa ni u stečajnom postupku u kojem je tražbina ranije utvrđena.**

VII. Stečajni vjerovnik ističe i stav Ustavnog suda RH (U-III-487/01 od 31. listopada 2001.):

*"...Činjenica da je **među istim strankama vođen parnični postupak u kojem je usvojen tužbeni zahtjev na izvršenje određene činidbe, temeljem određenog pravnog odnosa, ne znači da je pravomoćno i utvrđeno da taj pravni odnos postoji i da je pravno valjan.***

*9. Stoga niti u konkretnom slučaju, **pravomoćna kondemnatorna presuda na činjenje ne podrazumijeva ujedno i valjanost pravne osnove iz koje činidbe proizlaze, budući da valjanost pravne osnove nije niti bila predmet predhodnog sudskog postupka u kojem je donesena presuda zbog izostanka.***

Dokaz: *odluka Ustavnog suda RH, posl. broj U-III-487/01 (8)*

Također, o odnosu ranije kondemnatorne i kasnije deklaratorne sudske odluke, Ustavni sud RH tumači svoj pravni stav (U-III-5072/13 od 9. siječnja 2014. godine):

*"7. ...Prema pravnom stajalištu Ustavnog suda, **u pravnoj situaciji u kojoj postoji kondemnatorna presuda kojom se nalaže plaćanje obveze i deklaratorna presuda donesena naknadno između istih stranaka kojom se utvrđuje da je dio obveze koja je utvrđena kondemnatornom presudom ništav, a ne postoje uvjeti za ponavljanje postupka u kojemu je donesena kondemnatorna presuda, sudovi neće dozvoliti ovrhu kondemnatorne presude u dijelu koji je obuhvaćen ništavošću.***

*Navedeno stajalište temelji se na **primjeni odredbe članka 46. stavka 2. točke 9. OZ-a, jer se u konkretnom slučaju može smatrati da je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao uspješno isticati u postupku u kojem je nastala kondemnatorna - ovršna presuda. Isto tako, uzevši u obzir odredbu članka 109. stavka 1. ZOO-a prema kojoj se na ništavost pazi po službenoj dužnosti, dužnost je sudova, kada ih ovršenik***

upozori da je ovršna isprava ništava, a ta ništavost je utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom između istih stranaka koje sudjeluju u ovršnom postupku, da utvrde da je ovrha nedopuštena u dijelu koji je obuhvaćen ništavošću.

Navedeno stajalište Ustavni sud zauzeo je u odluci broj U-III-2656/2004 od 11. studenoga 2004. (NN 160/04)."

Dokaz: odluka Ustavnog suda RH, posl. broj U-III-5072/13, posl. broj (9)

NAKNADNI PRESTANAK TRAŽBINE

VIII. Nesporno je da je pravomoćnom odlukom (TS Varaždin, P-150/20 i VTS RH, PŽ-4007/20) tražbina Manede d.o.o. na dan otvaranja stečaja nad Stečajnim dužnikom (21. prosinca 2017. godine) utvrđena u iznosu 35.826,20 eura.

Utvrđenje tražbine u stečajnom postupku odnosi se isključivo na postojanje tražbine u trenutku otvaranja stečaja te ne stvara zapreku za dokazivanje njezina kasnijeg prestanka. Res iudicata o postojanju tražbine na dan otvaranja stečaja nikako ne znači i zabranu dokazivanja kasnijeg prestanka iste.

Suprotno tumačenje dovelo bi do priznanja nepostojeće tražbine, što je protivno načelu zakonitosti i jednakog položaja vjerovnika.

U ovom stečajnom postupku je nakon utvrđenja predmetne tražbine, donesena nova pravomoćna sudska odluka kojom je utvrđeno da je pravna osnova utvrđene tražbine prestala. Konkretno, pravomoćnom presudom (TS Pazin, P-150/22 i VTS RH, PŽ-3345/23) proglašena je nedopuštenom ovrha u okviru koje su Manedi d.o.o. dosuđeni troškovi koji čine jedinu osnovu predmetne stečajne tražbine.

Pravomoćnim proglašenjem ovrhe nedopuštenom prestala je tražbina Manede d.o.o. za troškove predmetnog ovršnog postupka.

Tražbina utvrđena u stečajnom postupku može prestati bilo povlačenjem prijave, namirenjem tražbine ili **sudskom odlukom**, kao u ovom slučaju. Zakon o sudovima u čl. 6. uređuje da je svatko u RH dužan poštivati pravomoćnu sudska odluku i njoj se pokoriti.

Stečajni zakon predviđa (čl. 106. st. 2.) da pravo glasa nema vjerovnik kojemu je tražbina prestala, ukoliko to proizlazi iz javne ili javno ovjerovljene isprave.

Sud je na Skupštini u odnosu na utvrđenje prava glasa zauzeo stav da: "*u ovom postupku nije moguće revidiranje pravomoćne sudske odluke*" (str. 5. zapisnika; odluke kojom je tražbina utvrđena, op.), pri čemu je postupio suprotno ranijem utvrđenju Suda iz istog zapisnika "*..da su na ročištu prisutni vjerovnici koji imaju pravo glasa, a obzirom da su im tražbine utvrđene... a javnom ili javno ovjerovljenom ispravom nije dokazan prestanak postojanja tražbine*" (str. 2 zapisnika).

Dokaz: zapisnik sa skupštine vjerovnika od 11.12.2025. godine

PRAVO GLASA I ZLOUPOTREBA PRAVA

IX. Sukladno Stečajnom zakonu, **pravo glasa pripada isključivo vjerovnicima čije tražbine stvarno postoje**. Sud je dužan po službenoj dužnosti paziti na zakonitost prava glasa na skupštini vjerovnika. Sudjelovanje vjerovnika s nepostojećom tražbinom predstavlja zlouporabu prava i ozbiljno narušava ravnopravnost vjerovnika.

U konkretnom slučaju, nesporno je da je tražbina Manede d.o.o. na dan otvaranja postupka utvrđena odlukom suda, ali i da je predmetna tražbina naknadno prestala, također temeljem pravomoćne odluke suda, te sada ista više ne smije proizvoditi procesne učinke u ovom postupku.

U opisanom slučaju ne radi se ni o suprotstavljenim odlukama, jer jedna odluka utvrđuje postojanje tražbine na dan otvaranja stečaja, a druga utvrđuje da tražbina ne postoji u određenom trenutku - nakon prve odluke.

Stoga odluka VTS PŽ-3345/23 ne revidira odluku VTS PŽ-4007/20 od 14. kolovoza 2020. godine već naknadno presuđuje da potraživanje Manede d.o.o. više ne postoji (proglašava ovrhu nedopuštenom) čime se ukidaju i sve akcesorne tražbine u tom ovršnom postupku, pa tako i rješenje o priznanju daljnjih troškova ovršnog postupka - koje je bilo osnova za utvrđenje tražbine Manede d.o.o. u ovom postupku (odluka VTS PŽ-4007/20).

Naime, učinak pravomoćne odluke kojom se ovrha proglašava nedopuštenom jest da se ukidaju sve ovršne radnje, zaustavlja se ovrha u tijeku i sprječava njeno daljnje provođenje.

Nastavno na navedeno, sukladno čl. 106 st. 2 Stečajnog zakona, postoji javna isprava kojom je dokazan prestanak postojanja tražbine Manede d.o.o., pa tako i akcesorne tražbine – troškova ovršnog postupka, te sukladno navedenom Maneda d.o.o. **više nema pravo glasa**.

Vjerovnik **ne može glasati s nepostojećom tražbinom - to je zloupotreba prava i povreda jednakosti svih vjerovnika** i protivna je temeljnim načelima postupka. Maneda d.o.o. je nesporno koristila prava koja proizlaze iz nepostojeće tražbine; predlagala odluke i glasala.

Dokazi: uvid u spis, zapisnici sa skupština vjerovnika

X. **Nitko ne smije naplaćivati tražbine koje su nepostojeće** (što je u konkretnom slučaju utvrđeno pravomoćnom odlukom) jer je isto **protuzakonito i protivno moralu društva**, pa ni (stečajni) sud ne smije priznati prava nepostojećim tražbinama jer time stvara **nepovjerenje u pravosuđe, ne štiti interese svih stečajnih vjerovnika u postupku odnosno postupka protivno njihovom zajedničkom interesu jer neosnovano umanjuje njihova prava**.

Sudjelovanje u stečajnom postupku temeljem nepostojeće tražbine je zloupotreba prava, na štetu svih sudionika), a sve temeljem čl. 3. Zakona o sudovima, vezano uz čl. 76. Stečajnog zakona.

Iako Stečajni zakon izrijekom ne propisuje poseban postupak za utvrđenje prestanka već utvrđene tražbine, sud je ovlašten i dužan odlučiti o postojanju procesnih učinaka tražbine u svakoj fazi postupka, jer pravo glasa i sudjelovanje u stečaju pretpostavljaju stvarno postojanje tražbine

posebno kada se odredbom čl. 106. st. 2. Stečajnog zakona određuje da se javnom ispravom ili javno ovjerenom ispravom može i kasnije dokazivati prestanak postojanja tražbine.

Osiguranje materijalne istine jedna je od temeljnih pretpostavki stečajnog postupka. Ignoriranje kasnije presude koja je ukinula temelj tražbine bilo bi protivno načelu ravnopravnosti vjerovnika (*par condicio creditorum*), jer bi se jednom vjerovniku omogućila prava i namirenje iz stečajne mase na temelju tražbine za koju je sud utvrdio da nema osnove.

Glasanje bez stvarne tražbine je zloupotreba prava u stečaju, vezano uz čl. 6. Zakona o obveznim odnosima (zabrana zloupotrebe prava), uz načelo jednakog položaja vjerovnika i obvezu suda da štiti pravnu sigurnost svih sudionika stečajnog postupka po službenoj dužnosti - što je Sud u konkretnom slučaju propustio učiniti.

Dopuštanjem sudjelovanja vjerovnika s nepostojećom tražbinom sud je ostalim vjerovnicima uskratio pravo na pravično i ravnopravno sudjelovanje u postupku, zajamčeno člankom 29. Ustava RH.

XII. Slijedom svega navedenog, predlaže se sudu **utvrditi da je prestala** tražbina društva Maneda d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77, OIB 92450134182, utvrđena u ovom postupku na dan otvaranja stečaja u iznosu 35.826,20 eura, i to danom pravomoćnosti presude Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-3345/23 od 26. ožujka 2024. godine.

Podredno, u slučaju da sud ne usvoji gornji zahtjev, **predlaže se drugostupanjskom sudu usvojiti žalbu** protiv odluke donesene na skupštini vjerovnika od 11. prosinca 2025. godine kojom je Maneda d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77, OIB 92450134182, priznato pravo glasa u ovom stečajnom postupku u iznosu od 35.826,20 eura.

ISTO Grupa d.d.
Josip Galinec, direktor